

qui cuncta Majestatis suæ verbo fieri jusserit: (quippe qui omnia totius universi momenta hactenus summo numine atque providentia gubernavit, eritque, ni fallor, posthac sustentaturus); tamen, quoniam et ipsius naturæ ratio postulare, et quotidiana quoque experientia contestari videtur, corpora, quæ organica appellari solent, in præsentî rerum statu necessario pendere momentis, quæ ad vitam excitandam sustentandamve maxime sunt necessaria, et sine quibus vita cogitari nequit: non est infitiandum, quin aut forma, habitu atque magnitudine, aut partium denique singularem continentia existendique modo possint mutari individua ejusdem speciei, ut ipsa illa momenta, quorum efficacia individua evecta, delataque sibi principia vitæ prosecuta, ad summum usque vitæ fastigium sunt enixa, momentaneis fere mutationibus affici videmus.

In his tamen vegetabilia primum sibi vindicant locum. Nam cum vegetabilia, quæ vita magis externa gaudere videntur, adeoque mutationibus magis obnoxia, non modo vicissitudines aëris coelique, sub quo nascuntur, temperiem pati; sed etiam circumstantiis locorum ipsiusque, cui hærent, soli duritiæ magnopere affici animadvertimus: non est mirandum, si tot agitata tempestatibus, tot retardata universi obstaculis, tot denique naturæ virium repressa lu-